

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 2082/92,

14. juuli 1992,

põllumajandustoodete ja toiduainete eripärasertifikaatide kohta

(EÜT L 208 , 24.7.1992, lk 9)

Muudetud:

	Euroopa Liidu Teataja		
	nr	lehekülg	kuupäev
► M1 Nõukogu Määrus (EÜ) nr 806/2003, 14. aprill 2003,	L 122	1	16.5.2003

Muudetud:

► A1 Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakt	C 241	21	29.8.1994
► A2 Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 2082/92,

14. juuli 1992,

põllumajandustoodete ja toiduainete eripärasertifikaatide kohta

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽³⁾

ning arvestades, et:

põllumajandustoodete ja toiduainete tootmisel, valmistamisel ja turustamisel on ühenduse majanduses oluline koht;

ühenduse ühise põllumajanduspoliitika ümberkorraldamise raames tuleb soosida põllumajandusliku tootmise mitmekesistamist; eripäraste toodete edendamine võib tuua märkimisväärset kasu maapiirkondade, eelkõige vähem soodsate tingimustega või kõrvaliste piirkondade majandusele, suurendades ühelt poolt põllumeeste sissetulekuid ning teiselt poolt säilitades maapiirkondade elanikkonda nendel aladel;

siseturu toiduainete sektori väljakujundamise raames tuleb ettevõtjatele tagada vahendid, mis võimaldaksid neil oma toodete turuväärtust tõsta, kaitstes samal ajal tarbijaid väärade talitusviiside eest ja tagades ühtlasi õiglase kaubanduse;

vastavalt nõukogu 9. novembri 1989. aasta resolutsioonile tarbijakaitsepoliitika uuendamise tulevaste prioriteetide kohta ⁽⁴⁾ tuleb arvesse võtta tarbijate kasvavaid nõudeid kvaliteedi väärtustamisele ning teabele nii toiduainete omaduste, tootmis- ja töötlemisviiside kui ka eripära kohta; arvestades turul leiduvate toodete mitmekesisust ja teabe rohkust, tuleb tarbijale parema valikuvõimaluse tagamiseks anda selget ja lühidat teavet toiduainete eripära kohta;

neid eesmärke aitab saavutada õigusnormidel põhinev vabatahtlik süsteem; vabatahtlik süsteem, mis võimaldab tootjatel tutvustada toiduaine kvaliteeti ühenduse kõigis osades, peab tagama selle, et kõik tutvustavad andmed kaubanduses oleksid põhjendatud;

mõned tootjad soovivad põllumajandustoodete või toiduainete turuväärtust tõsta sellepärast, et need omadustelt erinevad selgelt teistest samalaadsetest toodetest või toiduainetest; tarbija kaitseks tuleks eripärasertifikaate kontrollida;

selliste toodete või toiduainete eripära arvestades tuleb vastu võtta erisätted lisaks märgistamiseskirjadele, mis on sätestatud nõukogu 18. detsembri 1978. aasta direktiivis 79/112/EMÜ liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta seoses toiduainete märgistamise, tutvustamise ja reklaamimisega, ⁽⁵⁾ ning eelkõige tuleb ette näha, et töötataks välja toote või toiduainega kaasas olev tähis ja vajaduse korral ka ühenduse sümbol, mis teataks tarbijale, et tegemist on toote või toiduainega, millel on kontrollitud eripärasel omadused;

et tagada põllumajandustoodete ja toiduainete tõendatud eripäraste omaduste püsivus, peavad tootjate ühendused nimetatud omadused tehnospetsifikaadis ise määratlema; tehnospetsifikaadi täitmist kontrollivate organite kinnitamise eeskirjad peavad ühenduse kõigis osades olema ühtsed;

⁽¹⁾ EÜT C 30, 6.2.1991, lk 4 ja EÜT C 71, 20.3.1992, lk 14.

⁽²⁾ EÜT C 326, 16.12.1991, lk 40.

⁽³⁾ EÜT C 40, 17.2.1992, lk 3.

⁽⁴⁾ EÜT C 294, 22.11.1989, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 33, 8.2.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/72/EMÜ (EÜT L 42, 15.2.1991, lk 27).

▼B

ebaõiglaste konkurentsitingimuste ärahoidmiseks peab igal tootjal olema võimalus kasutada kas registreeritud nime koos tähisega ja vajaduse korral ühenduse sümbolit, või nime, mis on registreeritud oma põhikujul, juhul kui põllumajandustoodete või toiduaine, mida ta toodab või töötleb, vastab asjakohase spetsifikaadi nõuetele ja tema valitud kontrollorgan on kinnitatud;

tuleks võimaldada kaubavahetust kolmandate riikidega, kes annavad samaväärsed tagatised eripärasertifikaatide väljastamise ja kontrollimise kohta oma territooriumil;

selleks, et põllumajandustoodete või toiduaine eripäraga seotud tähised pakuksid tootjatele huvi ja ühtaegu ärataksid tarbijates usaldust, tuleb neile tagada seaduslik kaitse ning need peavad kuuluma ametlikule kontrollimisele;

selleks asutatud korralduskomitee peaks sätestama liikmesriikide ja komisjoni vahelise tiheda koostöö korra,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevas määruses on sätestatud eeskirjad, mille kohaselt ühenduse eripärasertifikaadi võivad saada:

- asutamislepingu II lisas loetletud ja inimtoiduks mõeldud põllumajandustooted,
- käesoleva määruse lisas loetletud toiduained.

Lisa võib muuta vastavalt artiklis 19 sätestatud korrale.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse, ilma et see piiraks ühenduse teiste eriomaste õigusaktide kohaldamist.

3. Nõukogu 28. märtsi 1989. aasta direktiivi 83/189/EMÜ, milles sätestatakse teabe andmise kord tehniliste standardite ja eeskirjade valdkonnas, ⁽¹⁾ ei kohaldata eripärasertifikaatide suhtes, mille kohta kehtib käesolev määrus.

Artikkel 2

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *eripära* — tunnusjoon või tunnusjoonte kogum, mille poolest põllumajandustoodete või toiduaine selgelt erineb teistest samalaadsetest samasse kategooriasse kuuluvatest toodetest või toiduainetest.

Põllumajandustoodete või toiduaine välimust ei loeta tunnusjooneks esimese lõigu tähenduses.

Eripära ei või piirduda kvalitatiivse või kvantitatiivse koostisega ega tootmisviisiga, mis on määratletud ühenduse või siseriiklikes õigusaktides, standardimisasutuste kehtestatud või vabatahtlikes standardites; käesolevat lõiget ei kohaldata siiski juhul, kui nimetatud õigusakt või standard on kehtestatud toote eripära määratlemiseks;

2. *huvitatud ühendus* — igasugune ühest ja samast põllumajandustoodetest või toiduainest huvitatud tootjate ja/või töötajate organisatsioon, sõltumata selle õiguslikust vormist või koosseisust. Ühendusse võivad kuuluda ka teised huvitatud isikud;

3. *eripärasertifikaat* — toote eripära tunnustamine Euroopa Ühenduse poolt selle registreerimisega käesoleva määruse kohaselt.

Artikkel 3

Komisjon seab sisse eripärasertifikaatide registri ja haldab seda; registris on põllumajandustoodete ja toiduainete nimed, mille eripära tunnustatakse ühenduse tasandil vastavalt käesolevale määrusele.

⁽¹⁾ EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud otsusega 90/230/EMÜ (EÜT L 128, 18.5.1990, lk 15).

▼B

Register teeb vahet artikli 13 lõikes 1 ja artikli 13 lõikes 2 osutatud nimede vahel.

Artikkel 4

1. Artiklis 3 nimetatud registrisse kandmiseks peab põllumajandus-
toode või toiduaine olema kas toodetud traditsioonilisest toorainest,
olema traditsioonilise koostisega või toodetud ja/või töödeldud tradit-
sioonilisel viisil.
2. Registreerida ei ole lubatud sellist põllumajandustoodet või
toiduainet, mille eripära seisneb:
  - a) lähtekohas või geograafilises päritolus;
  - b) ainult mingi tehnoloogilise uuenduse rakendamises.

Artikkel 5

1. Et nimi registreeritaks, peab see:
  - olema iseenesest eripärane või
  - väljendama põllumajandus-
toote või toiduaine eripära.
2. Eripära väljendavat nime, nagu on osutatud lõike 1 teises
alapunktis, ei või registreerida, kui:
  - see toetub ainult üldist laadi väitele, mida kasutatakse mingi põllu-
majandustoodete või toiduainete rühma puhul, või väitele, mis on
sätestatud ühenduse eriomastes õigusaktides,
  - see on eksitav, nagu näiteks eelkõige nimi, mis viitab toote ilmsele
omadusele või väljendab toote omadusi, mis ei vasta spetsifikaadile
ega tarbija ootustele.
3. Et lõike 1 esimeses alapunktis osutatud eripärane nimi registreeri-
taks, peab see olema traditsiooniline ja vastama siseriiklikele õigusnor-
midele või olema tavakasutuses juurdunud.
4. Geograafiliste terminite kasutamine on lubatud nimes, mis ei ole
hõlmatud nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 2081/92
põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähistega ja päritolumär-
gistuste kaitse kohta. ⁽¹⁾

Artikkel 6

1. Eripärasertifikaadi saamiseks peab põllumajandus-
toode või toidu-
aine vastama tehnospetsifikaadile.
2. Tehnospetsifikaat sisaldab vähemalt järgmisi elemente:
  - nime artikli 5 tähenduses, ühes või mitmes keeles,
  - tootmismeetodi kirjelduse, sealhulgas tooraine ja/või kasutatud koos-
tisainete laadi ja omadused ja/või põllumajandus-
toode või toiduaine
valmistusviisi, mis viitab selle eripärale,
  - elemendid, mis võimaldavad hinnata traditsioonilisust artikli 4 lõike
1 tähenduses,
  - põllumajandus-
toode või toiduaine omaduste kirjelduse, mis näitab
selle eripäraga seotud põhilisi füüsikalisi, keemilisi, mikrobioloogilisi
ja/või organoleptilisi omadusi,
  - eripära miinimumnõuded ja kontrollimenetlused.

Artikkel 7

1. Põllumajandus-
toode või toiduaine eripära registreerimist on õigus
taotleda ainult huvitatud ühendusel.
2. Tehnospetsifikaati sisaldav registreerimistaotlus esitatakse huvi-
tatud ühenduse asukohaliikmesriigi pädevale ametiasutusele.
3. Pädev ametiasutus edastab taotluse komisjonile, kui leiab, et arti-
klite 4, 5 ja 6 nõuded on täidetud.

⁽¹⁾ EÜT L 208, 24.7.1992, lk 1.

▼B

4. Liikmesriigid avaldavad andmed enda määratud pädevate ametiasutuste kohta hiljemalt käesoleva määruse jõustumise päeval ja teatavad sellest komisjonile. ►A1 Austria, Rootsi ja Soome avaldavad sellised andmed 6 kuu jooksul alates ühinemisest. ◀►A2 Tšehhi Vabariik, Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia avaldavad need andmed kuue ühinemisjärgse kuu jooksul. ◀

Artikkel 8

1. Komisjon edastab tõlgitud registreerimistaotluse teistele liikmesriikidele kuue kuu jooksul alates artikli 7 lõikes 3 nimetatud taotluse saamise päevast.

Niipea kui esimeses lõigus osutatud edastamine on toimunud, avaldab komisjon *Euroopa Ühenduste Teatajas* artiklis 7 osutatud päeva ametiasutuse poolt edastatud taotluse põhipunktid, eriti artikli 6 lõike 2 esimeses alapunktis ettenähtud põllumajandustoote või toiduaine nime ja taotleja andmed.

2. Liikmesriikide pädevad ametiasutused tagavad selle, et kõikidel isikutel, kes suudavad oma majanduslikku huvi tõestada, lubatakse lõikes 1 nimetatud taotlusega tutvuda. Need pädevad asutused võivad kooskõlas liikmesriikides kehtivate õigusaktidega võimaldada juurdepääsu taotlustele ka teistele selleks õigustatud huvi omavatele isikutele.

3. Iga füüsiline või juriidiline isik, keda registreerimine õigustatult puudutab, võib viie kuu jooksul alates lõikes 1 nimetatud avaldamisest kavandatud registreerimisele vastuväiteid esitada, saates igati põhjendatud avalduse isiku elu- või asukohaliikmesriigi pädevatele ametiasutustele.

4. Liikmesriigi pädevad ametiasutused võtavad vastu vajalikud meetmed, et lõikes 3 osutatud avaldust ettenähtud aja jooksul arvesse võtta. Liikmesriigid võivad ka omal algatusel vastuväiteid esitada.

Artikkel 9

1. Kui komisjonile kuue kuu jooksul vastuväiteid ei esitata, kannab komisjon artikli 8 lõikes 1 nimetatud põhipunktid artiklis 3 osutatud registrisse ja avaldab need *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

2. Vastuväidete esitamise puhul palub komisjon, kellel on selleks aega kolm kuud, asjasthuvitatud liikmesriikidel püüda järgmise kolme kuu jooksul kooskõlas nende siseriiklike menetlustega kokkulepe saavutada. Juhul, kui:

- a) kokkulepe saavutatakse, edastavad nimetatud liikmesriigid komisjonile teabe kõigi tegurite kohta, mis võimaldasid kokkuleppe saavutada, samuti taotleja ja vastuväite esitaja arvamused. Kui artikli 6 lõike 2 kohaselt saadud teave ei ole muutunud, tegutseb komisjon vastavalt käesoleva artikli lõikele 1. Vastupidisel juhul alustab komisjon uuesti artiklis 8 sätestatud menetlust;
- b) kui kokkulepet ei saavutata, teeb komisjon otsuse registreerimise kohta vastavalt artiklis 19 sätestatud korrale. Kui eripära otsustatakse registreerida, tegutseb komisjon vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.

Artikkel 10

1. Iga liikmesriik võib osutada, et mõnda ühenduse eripärasertifikaadi saanud põllumajandustoote või toiduaine spetsifikaadis määratletud tingimust ei täideta.

2. Lõikes 1 osutatud liikmesriik esitab oma tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile. Asjaomane liikmesriik vaatab kaebuse läbi ja teatab tähelepaneku esitanud liikmesriigile oma järeldustest ja võetud meetmetest.

3. Eeskirjade korduva eiramise korral ja juhul, kui liikmesriigid ei suuda kokkulepet saavutada, tuleb komisjonile saata nõuetekohaselt põhjendatud avaldus.

▼B

4. Komisjon vaatab avalduse läbi, konsulteerides asjaomaste liikmesriikidega. Seal, kus asjakohane, astub komisjon vajalikke samme vastavalt artiklis 19 kehtestatud korrale. Nende hulka võib kuuluda registreerimise tühistamine.

Artikkel 11

1. Liikmesriik võib tema territooriumil asuva huvitatud ühenduse palvel taotleda tehnospetsifikaadi muutmist.

2. Komisjon tagab muutmistaotluse ja taotleja andmete avaldamise *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Kohaldatakse artikli 8 lõikeid 2, 3 ja 4.

Liikmesriikide pädevad ametiasutused tagavad selle, et igale tootjale ja/või töötlejale, kes kasutab tehnospetsifikaati, mille muutmist on taotletud, teatatakse selle avaldamisest.

3. Iga tootja ja/või töötaja, kes kasutab tehnospetsifikaati, mille muutmist on taotletud, võib kolme kuu jooksul alates lõikes 2 osutatud avaldamise päevast kasutada oma õigust säilitada algne tehnospetsifikaat, edastades avalduse oma asukohaliikmesriigi pädevale ametiasutusele; pädev ametiasutus peab avalduse edastama komisjonile, lisades sellele vajaduse korral oma kommentaarid.

4. Kui komisjonile nelja kuu jooksul alates lõikes 2 osutatud avaldamise päevast ei edastata ühtki vastuväidet ega lõikes 3 osutatud avaldust, kannab komisjon taotletud muudatuse artiklis 3 osutatud registrisse ja avaldab selle *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

5. Kui komisjonile edastatakse lõikes 3 osutatud avaldus või vastuväide, siis muudatust ei registreerita. Sellisel juhul võib lõikes 1 osutatud huvitatud ühendus taotleda uut eripärasertifikaati vastavalt artiklites 7–9 sätestatud korrale.

Artikkel 12

Komisjon võib vastavalt artiklis 19 sätestatud korrale määratleda ühenduse sümboli, mida võib kasutada selliste põllumajandustoodete või toiduainete märgistamisel, tutvustamisel ja reklaamimisel, millel on käesoleva määruse kohaselt ühenduse eripärasertifikaat.

Artikkel 13

1. Alates artikli 9 lõikes 1 sätestatud avaldamise päevast on artiklis 5 osutatud nimi koos artikli 15 lõikes 1 nimetatud tähisega ja vajaduse korral artiklis 12 osutatud ühenduse sümboliga reserveeritud põllumajandustoodete või toiduainele, mis vastab avaldatud tehnospetsifikaadile.

2. Erandina lõikest 1 on põllumajandustoodete või toiduainele, mis vastab tehnospetsifikaadile, ainult nimi reserveeritud juhul, kui:

- a) huvitatud ühendus on seda oma registreerimisavalduses taotlenud;
- b) artikli 9 lõike 2 punktis b osutatud korrast ei nähtu, et nime kasutamine oleks seaduslik, tunnustatud ja samalaadsete põllumajandustoodete või toiduainete puhul majanduslikult oluline.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist oleksid loodud kontrollasutused, kelle ülesanne on tagada eripärasertifikaati omavate põllumajandustoodete ja toiduainete vastavus spetsifikaadi nõuetele. ►A1 Austria, Rootsi ja Soome suhtes algab eespool osutatud tähtaeg alates ühinemise kuupäevast. ◀►A2 Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia puhul algab eespool nimetatud ajavahemik ühinemiskuupäevast. ◀

2. Kontrollinstitutsioon võib koosneda ühest või mitmest volitatud kontrollorganist ja/või liikmesriigi poolt selleks kinnitatud eraasutusest. Liikmesriigid edastavad komisjonile kinnitatud organite ja/või asutuste ning nende asjakohaste volituste nimekirjad. Komisjon avaldab need andmed *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

▼B

3. Määratud kontrollinstitutsioonid ja/või eraasutused peavad ühelt poolt olema piisavalt objektiivsed ja erapooletud kõigi tootjate või töötajate suhtes, keda nad kontrollivad, ning teiselt poolt peavad nende käsutuses olema eksperdid ja vajalikud vahendid, tagamaks selliste põllumajandustoodete ja toiduainete kontrolli, millel on ühenduse eripärasertifikaat.

Kui kontrollinstitutsioon kasutab teatud kontrollide tegemiseks mõne teise asutuse teeneid, peab see asutus täitma samu nõudeid. Määratud kontrollorganid ja/või kinnitatud eraasutused vastutavad liikmesriigi ees siiski endiselt kõigi kontrollide eest.

Alates 1. jaanuarist 1998 peavad asutused — selleks et liikmesriik nad käesoleva määruse kohaldamisel kinnitaks — vastama 26. juuni 1989. aasta standardis EN 45011 kehtestatud nõuetele.

4. Juhul kui liikmesriigi määratud kontrollorgan ja/või kinnitatud eraasutus tuvastab, et põllumajandustoodete või toiduaine, millel on tema liikmesriigi poolt väljastatud eripärasertifikaat, ei vasta spetsifikaadi nõuetele, astub ta käesoleva määruse täitmiseks vajalikke samme. Ta teatab liikmesriigile kontrollimisel võetud meetmetest. Asjassepuutuvaltele isikutele tuleb teatada kõikidest tehtud otsustest.

5. Kui kontrolliasutus lõigetes 2 ja 3 nimetatud nõudeid enam ei täida, peab liikmesriik selle kinnitamise tühistama. Ta teatab sellest komisjonile, kes avaldab *Euroopa Ühenduste Teatajas* kinnitatud asutuste parandatud nimekirja.

6. Liikmesriigid võtavad vastu vajalikud meetmed, et käesoleva määruse nõudeid täitvale tootjale oleks kontrollisüsteem kättesaadav.

7. Käesolevas määruses sätestatud kontrollimise kulud kannavad eripärasertifikaadi kasutajad.

Artikkel 15

1. Ainult need tootjad, kes täidavad registreeritud tehno spetsifikaadi nõudeid, võivad kasutada järgmisi elemente:

- tähis, mis määratakse kindlaks vastavalt artiklis 19 kehtestatud korrale,
- kui see on asjakohane, siis ühenduse sümbol,
- artikli 13 lõike 2 kohaselt registreeritud nimi.

2. Tootja, kes kasutab artikli 13 lõike 1 või 2 kohaselt reserveeritud nime pärast registreerimist esmakordselt, isegi kui ta kuulub algse taotluse teinud huvitatud ühendusse, teatab sellest õigeaegselt oma asukoha-liikmesriigi määratud kontrollorganile või -asutusele.

3. Määratud kontrollorgan või -asutus tagab selle, et enne toote turustamist täidaks tootja spetsifikatsioonis määratletud nõudeid.

Artikkel 16

Rahvusvaheliste lepingutega vastuollu minemata kohaldatakse käesolevat määrust kolmandast riigist pärinevatele põllumajandustoodetele ja toiduainetele, tingimusel et:

- asjaomane kolmas riik suudab anda samasugused või samaväärsed tagatised nagu on osutatud artiklites 4 ja 6,
- asjaomas riigis on kehtestatud artiklis 14 määratletud kontrollikorrale samaväärne kord,
- asjaomane riik on võimeline põllumajandustoodetele ja toiduainetele, mis pärinevad ühendusest ja millel on ühenduse eripärasertifikaat, pakkuma ühenduse kaitsega samaväärset kaitset.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks juriidilist kaitset igasuguse artikli 15 lõikes 1 nimetatud elemendi ja kui see asjakohane on, siis artiklis 12 osutatud ühenduse sümboli kuritarvituse või eksitava kasutamise eest ning vastavalt artiklile 13 registreeritud ja reserveeritud nimede mis tahes matkimise eest.

▼ **B**

2. Registreeritud nimesid kaitstakse mis tahes tarbijat eksitava tegevuse eest, sealhulgas eelkõige tegevuse eest, mis jätab eksitava mulje, nagu oleks põllumajandustootel või toiduainel ühenduse poolt väljastatud eripärasertifikaat.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele võetud meetmetest.

Artikkel 18

Liikmesriigid võtavad kõik asjakohased meetmed tagamaks, et siseriiklikult kasutatavaid tähistusi ei saaks segi ajada artikli 13 lõike 2 kohaselt registreeritud ja reserveeritud nimedega.

▼ **M1***Artikkel 19*

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, artikleid 5 ja 7. kohaldatakse 1999/468/EÜ⁽¹⁾ otsuse

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

▼ **B***Artikkel 20*

Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva määruse kohaldamiseks võetakse vastu vastavalt artiklis 19 kehtestatud korrale.

Artikkel 21

Komisjon esitab nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta viie aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest, vajaduse korral koos asjakohaste ettepanekutega.

Aruanne kajastab eelkõige artiklite 9 ja 13 kohaldamist.

Artikkel 22

Käesolev määrus jõustub 12 kuud pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

(¹) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B*LISA***Toiduained, millele on viidatud artikli 1 lõikes 1**

- Õlu,
- šokolaad ja muud kakaosisaldusega toidukaubad,
- kondiitri- ja leivatooted, koogid, küpsised ja muud pagaritooted,
- makaronitooted, keetmata, keedetud või täidisega,
- eelnevalt töödeldud toidud,
- vürtsikastmete pooltooted,
- supid ja puljongid,
- taimeekstraktidest valmistatud joogid,
- jäätis ja puuviljajäätis.